

På gränsen

<table class="message_table">

<tbody>

<tr>

<td width="5"> </td>

<td colspan="1">

Orienteringsskyltar. Gränsvakter.

Ögon som bevakar 24 timmar.

Höga murar portar låsta med sju lås

för människor i nöden.

Men låt oss säga det- en speciell port öppnas

för turister och handelsmän. Som alltid.

Ingenting har ändrats vid gränsen från begynnelsen.

Ur Uruk Troja Sju Gyllne Städerna

alla de reste höga murar med höga portar

innan de utrotades. Låt oss säga det-

denna gräns kommer bli döden för hela vår art.

Men det hade kunnat vara annorlunda.

Det hade räckt med som skylt med en träbräda

med bröd och salt ovanpå. Och en melodi.

Såhär sjunger vi i dessa trakter, syster.

Såhär ser aspträdet ut. Finns det sådana där borta?

Men nej. Orienteringsskyltar. Gränsvakter.

Ögon bevakar oss 24 timmar.

Medan de riktiga skiljelinjen finns alltid

i ens inre ursprungsland:

en förälder med ett barn på axlarna

är den heligaste av gränser.

Hur många gånger har vi övergett dem?

Låt oss säga det: i krig och misär

ser man aldrig barn på föräldrars axlar.

Låt oss säga det: därför har vi gränsvakter.

Kameror. Ögon som betraktar oss 24 timmar.

Med pengarna vi lägger på vår säkerhet

borde vi alla känna oss säkrare.

Låt oss säga det. </td>

</tr>

</tbody>

</table>

Författaren Shqiptar med Poeter.se id #31703 innehar upphovsrätten